

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 2

ตอนที่ 2 ความร่วมรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 3

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรของตัวอย่างประชากรที่ศึกษา เสนอในตารางที่ 4-5

ตอนที่ 4 กลุ่มตัวพยาบาลที่สามารถใช้พยากรณ์ความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพ ที่มีต่อผู้ป่วย และสมการพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 6-15

ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามโรงพยาบาล ประเภทหอผู้ป่วย ประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล อายุ และสถานภาพสมรส

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โรงพยาบาล		
ราชวิถี	41	11.5
พระมงกุฎ	28	7.0
ภูมิพลอดุลยเดช	30	8.0
ตำรวจ	42	11.0
ศิริราช	146	41.0
วชิระพยาบาล	48	13.5
กลาง	30	8.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. ประเภทของผู้ป่วย		
หออผู้ป่วยสามัญ	285	80.0
หออภิบาลผู้ป่วยหนัก	43	12.1
ห้องคลอด	28	7.9
3. ประสบการณ์การปฏิบัติกรพยาบาล		
1 - 5 ปี	127	35.7
6 - 10 ปี	110	30.9
11 ปีขึ้นไป	119	33.4
4. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	89	25.0
26 - 40 ปี	249	69.9
41 ปีขึ้นไป	18	5.1
5. สถานภาพสมรส		
โสด	246	69.1
คู่	110	30.9

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 41.0 ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศิริราช รองลงมาปฏิบัติงานในโรงพยาบาลวชิรพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 13.5 และน้อยที่สุดปฏิบัติงานในโรงพยาบาลพระมงกุฎ คิดเป็นร้อยละ 7.0 ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาได้แก่หออภิบาลผู้ป่วย คิดเป็นร้อยละ 12.1 และส่วนน้อยทำงานในห้องคลอด คิดเป็นร้อยละ 7.9 โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาลระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาได้แก่ มีประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาลตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.4 และส่วนน้อยที่มีประสบการณ์ระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.9

พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.9 รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.0 และมีเพียงส่วนน้อยที่มีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.1 โดยส่วนใหญ่จะมีสถานภาพสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 69.1 และส่วนน้อยมีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 30.9

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความร่วมรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามระดับค่าเฉลี่ยความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย

ความร่วมรู้สึก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค่าที่สุด	3	0.8
ค่า	250	70.3
ปานกลาง	98	27.5
สูง	5	1.4
รวม	356	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 70.3 มีความร่วมรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยอยู่ในระดับค่า รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีความร่วมรู้สึกในระดับปานกลาง พบร้อยละ 27.5 และมีเพียงร้อยละ 1.4 ที่ความร่วมรู้สึกอยู่ในระดับสูง

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

- X_i : ตัวพยากรณ์ เมื่ออยู่ในรูปคะแนนดิบตัวที่ i
 Z_i : ตัวพยากรณ์ เมื่ออยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานตัวที่ i
 Y_i : ตัวแปร เกณฑ์ เมื่อทำนายในรูปคะแนนดิบ
 \tilde{Z}_j : ตัวแปร เกณฑ์ เมื่อทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตัวพยากรณ์1. เมื่ออยู่ในรูปคะแนนดิบ (X_i)

X_1	:	อัตรานิตศน์
X_2	:	ค่านิยมทางวิชาชีพ
X_3	:	ค่านิยมทางบริการ
X_4	:	ภาระงานที่รับผิดชอบ
X_5	:	ประสบการณ์การปฏิบัติกรพยาบาล
X_6	:	อายุ

2. เมื่ออยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Z_i)

Z_1	:	อัตรานิตศน์
Z_2	:	ค่านิยมทางวิชาชีพ
Z_3	:	ค่านิยมทางบริการ
Z_4	:	ภาระงานที่รับผิดชอบ
Z_5	:	ประสบการณ์การปฏิบัติกรพยาบาล
Z_6	:	อายุ

ตัวแปร เกณฑ์

1. คะแนนความรู้สึกร่วมของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย เมื่อทำนายอยู่ในรูปคะแนนดิบ

 (\tilde{Y}_j)

\tilde{Y}_1	:	คะแนนความรู้สึกร่วมของพยาบาลวิชาชีพทั้งหมดที่ได้จากการทำนาย ในรูปคะแนนดิบ
\tilde{Y}_2	:	คะแนนความรู้สึกร่วมของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย สามัญทั่วไปในรูปคะแนนดิบ
\tilde{Y}_3	:	คะแนนความรู้สึกร่วมของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหออภิบาล ผู้ป่วยในรูปคะแนนดิบ
\tilde{Y}_4	:	คะแนนความรู้สึกร่วมของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้้องคลอด ในรูปคะแนนดิบ

2. คะแนนความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย เมื่อทำนาย อยู่ในรูปคะแนน
มาตรฐาน (\tilde{z}_j)

- \tilde{z}_1 : คะแนนความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพทั้งหมดที่ได้จากการทำนาย
ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- \tilde{z}_2 : คะแนนความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย
สามัญทั่วไปในรูปคะแนนมาตรฐาน
- \tilde{z}_3 : คะแนนความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหออภิบาล
ผู้ป่วยในรูปคะแนนมาตรฐาน
- \tilde{z}_4 : คะแนนความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้องคลอด
ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- EMP : ความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพ

สัญลักษณ์ทางสถิติ

- r : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- R : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
- R^2 : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอย (การพยากรณ์)
- R^2 change : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม เมื่อเพิ่มตัว
พยากรณ์ทีละตัว
- S.E. est : ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
- S.E. b : ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
- b : ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- B : ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- a : ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
- F : อัตราส่วนเอฟ (F) ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรของตัวอย่างประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีผู้ป่วย
จำแนกตามประเภทผู้ป่วย

พยาบาลวิชาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. หอผู้ป่วยสามัญทั่วไป (n = 285)	34.93	7.18	ต่ำ
2. หออภิบาลผู้ป่วย (n = 43)	33.44	6.83	ต่ำ
3. ห้องคลอด (n = 28)	34.81	8.56	ต่ำ
รวม	34.50	7.05	ต่ำ

จากตารางที่ 6 แสดงว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรมีความร่วมมือรู้สึก
ที่มีต่อผู้ป่วยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 33.44 - 34.93 โดยพยาบาลวิชาชีพ
ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไปมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 34.93 รองลงมาได้แก่ พยาบาล
วิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้องคลอด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.81 และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานใน
หออภิบาลผู้ป่วย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 33.44

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามประเภทหอผู้ป่วย

ปัจจัยคัดสรร	พยาบาลวิชาชีพ	หอผู้ป่วยสามัญทั่วไป (N = 285 คน)		หออภิบาลผู้ป่วย (N = 43 คน)		ห้องคลอด (N = 28 คน)	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
X_1 : อัตราโนทัศน์ (คะแนนเต็ม 225 คะแนน)		164.34	13.71	166.4	12.92	162.79	13.93
X_2 : ค่านิยมทางวิชาชีพ (คะแนนเต็ม 85 คะแนน)		68.67	6.12	68.93	6.18	66.71	5.23
X_3 : ค่านิยมทางบริการ (คะแนนเต็ม 55 คะแนน)		44.30	4.83	45.26	4.13	42.75	4.99
X_4 : การงานที่รับผิดชอบ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)		31.18	4.23	28.47	2.23	29.57	2.25
X_5 : ประสิทธิภาพ		8.43	6.05	9.54	5.75	13.57	11.89
X_6 : อายุ		30.47	5.90	31.74	5.90	28.50	7.91

จากตารางที่ 5 พบว่า ลักษณะของปัจจัยคัดสรรที่ศึกษาของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่าง
ประชากรทั้ง 3 กลุ่ม มีดังนี้

อัตราโนทัศน์ (X_1) พยาบาลวิชาชีพทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยของอัตราโนทัศน์ใกล้เคียงกัน
มีค่าอยู่ระหว่าง 162.79 - 166.40 โดยพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยมีคะแนน
เฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 166.40 และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้องคลอดมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด
เท่ากับ 162.79

ค่านิยมทางวิชาชีพ (X_2) พยาบาลวิชาชีพ ทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมทางวิชาชีพอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน มีค่าอยู่ระหว่าง 66.71 - 68.93 โดยพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วย มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 68.93 และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้องคลอดมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 66.71

ค่านิยมทางบริการ (X_3) พยาบาลวิชาชีพ 3 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมทางบริการอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน มีค่าอยู่ระหว่าง 42.75 - 45.26 โดยพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วย มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 45.26 และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้องคลอดมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 42.75

ภาระงานที่รับผิดชอบ (X_4) พยาบาลวิชาชีพทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยภาระงานที่รับผิดชอบอยู่ในระดับใกล้เคียงกันมีค่าอยู่ระหว่าง 28.47 - 31.18 โดยพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยทั่วไป มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 31.18 และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 28.47

ประสบการณ์ (X_5) พยาบาลวิชาชีพทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยประสบการณ์ในการปฏิบัติการพยาบาลอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 8.43 - 13.57 โดยพยาบาลที่ปฏิบัติงานในห้องคลอดมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 13.57 และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 8.43

อายุ (X_6) พยาบาลวิชาชีพทั้ง 3 กลุ่มมีอายุเฉลี่ยอยู่ในระดับใกล้เคียงกันมีค่าอยู่ระหว่าง 28.50 - 30.47 โดยพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยหนัก มีอายุเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 31.74 และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในห้องคลอด มีอายุเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 28.50

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์

ตารางที่ 6 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์
ของตัวอย่างประชากร ในโรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร (N = 356)

รหัส	ตัวแปร	EMP	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
EMP	ความร่วมมือรู้สึก	1.000						
X ₁	อึดทนในทัศน	.125 *	1.000					
X ₂	ค่านิยมทางวิชาชีพ	.090 *	.405 *	1.000				
X ₃	ค่านิยมทางบริการ	.028	.332 *	.539 *	1.000			
X ₄	ภาระงานที่รับผิดชอบ	.043	-.169 *	-.049	.005	1.000		
X ₅	ประสบการณ์	-.121 *	-.022	.098	.088 *	.057	1.000	
X ₆	อายุ	-.092 *	.032	.070	.097 *	.038	.887 *	1.000

* p<.05

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์
จำนวน 6 ตัวแปร พบว่า ความร่วมมือรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับต่ำกับอึดทนในทัศน และค่านิยมทางวิชาชีพ ($r = .128, .090$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ พยาบาลวิชาชีพที่มีอึดทนในทัศนในทางบวก มีค่านิยมทางวิชาชีพสูง มีแนวโน้มที่จะมีความร่วมมือรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยอยู่ในระดับสูงขึ้นด้วย

ความร่วมมือรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล และ อายุ ($r = -.121, -.092$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาลน้อย มีอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความร่วมมือรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยอยู่ในระดับสูง

ค่านิยมทางบริการ และภาระงานที่รับผิดชอบ ไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กับความร่วมมือรู้สึก

ตารางที่ 7 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์
ของตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป ในโรงพยาบาลของรัฐ
เขตกรุงเทพมหานคร (N = 285)

รหัส	ตัวแปร	EMP	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
EMP	ความร่วมมือรู้สึก	1.000						
X ₁	อัตรานอนหลับ	.138*	1.000					
X ₂	ค่านิยมทางวิชาชีพ	.144*	.389*	1.000				
X ₃	ค่านิยมทางบริการ	.058	.310*	.548*	1.000			
X ₄	ภาระงานที่รับผิดชอบ	.026	-.208*	-.103*	-.042	1.000		
X ₅	ประสบการณ์	-.145*	-.029	-.040	-.082	-.013	1.000	
X ₆	อายุ	-.122*	-.002	.045	.097*	-.046	.922*	1.000

* p < .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับอัตรานอนหลับ ค่านิยมทางวิชาชีพ ($r = .138, .144$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ พยาบาลวิชาชีพที่มีอัตรานอนหลับในทางบวก มีค่านิยมทางวิชาชีพสูง มีแนวโน้มที่จะมีความร่วมมือรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยอยู่ในระดับสูง

ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ กับประสบการณ์ อายุ ($r = -.145, -.122$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 หมายความว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์น้อย มีอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความร่วมมือรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยอยู่ในระดับสูง

ส่วนค่านิยมทางบริการ ภาระงานที่รับผิดชอบยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กับความร่วมมือรู้สึก

ตารางที่ 8 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ของตัวอย่างประชากร ที่ปฏิบัติงานในหอพยาบาลผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร (N = 43)

รหัส	ตัวแปร	EMP	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
EMP	ความร่วมมือรู้สึก	1.000						
X ₁	อัตรานักศน์	-.105	1.000					
X ₂	ค่านิยมทางวิชาชีพ	-.057	.403*	1.000				
X ₃	ค่านิยมทางบริการ	-.118	.462*	.548*	1.000			
X ₄	ภาระงานที่รับผิดชอบ	.124	-.286*	-.364*	-.378*	1.000		
X ₅	ประสพการณ์	.257*	.092	.248*	.239*	.018	1.000	
X ₆	อายุ	.145	.256*	.099	.034	-.075	-.145	1.000

* p < .05

จากตารางที่ 8 พบว่า ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับประสพการณ์การปฏิบัติการพยาบาล ($r = .257$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสพการณ์ในการปฏิบัติการพยาบาลมาก มีแนวโน้มที่จะทำให้ความร่วมมือรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วย มีระดับสูงขึ้นด้วย

อัตรานักศน์ ค่านิยมทางวิชาชีพ ค่านิยมทางบริการ ภาระงานที่รับผิดชอบ และอายุ ยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปได้ว่า มีความสัมพันธ์กับความร่วมมือรู้สึก

ตารางที่ 9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ ของตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติงานในห้องคลอด ในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร (N = 28)

รหัส	ตัวแปร	EMP	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
EMP	ความร่วมมือรู้สึก	1.000						
X ₁	อึดทนโน้ตค้น	.251	1.000					
X ₂	ค่านิยมทางวิชาชีพ	-.224	.418*	1.000				
X ₃	ค่านิยมทางบริการ	.086	.384*	.384*	1.000			
X ₄	ภาระงานที่รับผิดชอบ	-.410*	-.316*	-.077	-.023	1.000		
X ₅	ประสบการณ์	-.379*	-.461*	-.191	-.205	.259	1.000	
X ₆	อายุ	-.386*	-.341*	-.051	-.352*	.127	.617*	1.000

*
p < .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลาง กับภาระงานที่รับผิดชอบ ประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล และอายุ ($r = -.410, -.379, -.386$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ หมายความว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีภาระงานที่รับผิดชอบมาก มีแนวโน้มจะทำให้มีความร่วมมือรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยอยู่ในระดับต่ำ ในทำนองเดียวกัน พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาลมาก อายุมาก มีแนวโน้มจะทำให้มีความร่วมมือรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยอยู่ในระดับต่ำ

อึดทนโน้ตค้น ค่านิยมทางวิชาชีพ ค่านิยมทางบริการยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กับความร่วมมือรู้สึก

ตอนที่ 5 หากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพ ที่มีผู้ป่วย และ เสนอสมการพยากรณ์ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีผู้ป่วย

การนำ เสนอ จะแยกนำ เสนอ เป็นกลุ่มของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ทั้งหมด และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป หอคงตลอด ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการพยากรณ์ความร่วมมือของตัวอย่างประชากรที่มีผู้ป่วย

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F
X_1	.1281	.0164	.0164	5.907 **
$X_1 X_5$.1761	.0310	.0146	5.049 **

** $p < .01$

จากตารางที่ 10 พบว่า อັคมโนทัศน์ (X_1) สามารถอธิบายความผันแปรของความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีผู้ป่วยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .0164 ($R^2 = .0164$) แสดงว่าอັคมโนทัศน์ (X_1) สามารถพยากรณ์ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีผู้ป่วยได้ร้อยละ 1.64

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล (X_5) สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .0310 ($R^2 = .0310$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล (X_5) กับอັคมโนทัศน์ (X_1) สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีผู้ป่วยได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.10 โดยที่ประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล (X_5) สามารถอธิบายความผันแปรของความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีผู้ป่วยได้ร้อยละ 1.46 (R^2 change = .0146)

ตารางที่ 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความร่วมมือ รู้สึกของตัวอย่างประชากรที่มีอยู่ป่วย

ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
X ₁	.1279	.0657	.0269	2.441 **
X ₅	-.1208	-.1409	.0610	-2.306 *
R	=	.1761	S.E. _{est.}	= 4.4753
R ²	=	.0310	a	= 24.8779
			overall F	= 5.6499 **

** p<.01 * p<.05

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .1761 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปร เกณฑ์ แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกัน สามารถอธิบายการผันแปรของความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพ ที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมด ได้ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว โดย อัคมโนทัศน์ (X₁) และประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล (X₅) สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีค่า B สูงสุดคือ อັคมไนท์ศน์ ($B = .1279$) รองลงมาคือ ประสิทธิภาพการปฏิบัติการพยาบาล ($B = -.1208$) แสดงว่าอັคมไนท์ศน์ (X_1) มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความร่วมมือของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร รองลงมาคือ ประสิทธิภาพการปฏิบัติการพยาบาล (X_5) โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ ความร่วมมือของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมด ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\tilde{Y}_1 = 24.8779 + .0657 X_1 - .1409 X_5$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\tilde{Z}_1 = .1279 Z_1 - .1409 Z_5$$

มีความสามารถในการอธิบายความผันแปรของความร่วมมือของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรได้ร้อยละ 3.10 ($R^2 = .0310$)

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสู่สมการค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำพยากรณ์ความร่วมมือ รู้สึก ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป

ลำดับตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F
X_5	.1447	.0210	.0210	6.055 **
$X_5 X_2$.2082	.0433	.0224	6.387 **

**
p<.01

จากตารางที่ 12 พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติพยาบาล (X_5) สามารถอธิบาย ความผันแปร ของความร่วมมือ รู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .0210 ($R^2 = .0210$) และแสดงว่า ประสิทธิภาพ การปฏิบัติพยาบาล (X_5) สามารถพยากรณ์ ความร่วมมือ รู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป ได้ร้อยละ 2.10

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ ค่านิยมทางวิชาชีพ (X_2) เข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้น เป็น .0433 ($R^2 = .0433$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ค่านิยมทางวิชาชีพ (X_2) กับประสิทธิภาพการปฏิบัติพยาบาล (X_5) สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของความร่วมมือ รู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย ได้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.33 โดยที่ ค่านิยมทางวิชาชีพ (X_2) สามารถอธิบายความผันแปรของความร่วมมือ รู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วยได้ร้อยละ 2.24 (R^2 change = .0224)

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้ทำพยากรณ์ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป

ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
X ₅	-.1508	-.1769	.0684	-2.587**
X ₂	.1498	.1670	.0650	2.569**
R	=	.2082	S.E. _{est}	= 4.4822
R ²	=	.0433	a	= 24.608
			Overall F	= 6.3872**

** p < .01

จากตารางที่ 13 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวกับตัวแปร เกณฑ์ มีค่าเท่ากับ 0.2082 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปร เกณฑ์ แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกัน สามารถอธิบายการผันแปรของความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป ได้ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว โดยประสมการณ์การปฏิบัติการพยาบาล (X₅) และค่านิยมทางวิชาชีพ (X₂) สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า B สูงสุดคือ ประสมการณ์การปฏิบัติการพยาบาล (B = -.1508) รองลงมาคือ ค่านิยมทางวิชาชีพ (B = .1498) แสดงว่า ประสมการณ์การปฏิบัติการพยาบาล (X₅) มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญ

ทั่วไป รองลงมาคือ ค่านิยมทางวิชาชีพ (X_2) โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ความร่วมมือ
 วิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\tilde{Y}_2 = 24.608 - .1769 X_5 + .1670 X_2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\tilde{Z}_2 = -.1508 Z_5 + .1498 Z_2$$

มีความสามารถในการอธิบายความผันแปรของความร่วมมือวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพที่
 ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสามัญทั่วไป ได้ร้อยละ 4.33 ($R^2 = .0433$)

ศูนย์วิทยพัชการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสู่สมการถดถอยค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในหอคลอด (L.R)

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F
X_4	.4098	.1679	.1679	5.2471*

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า เมื่อเริ่มการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยตัวพยากรณ์ภาระงานที่รับผิดชอบ (X_4) ในขั้นตอนที่ 1 ได้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .1679 ($R^2 = .1679$) หลังจากนั้นปรากฏว่า ไม่มีตัวพยากรณ์ตัวอื่นอีกที่สามารถทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจึงยุติเพียงขั้นตอนที่ 1 นี้เท่านั้น แสดงว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดมีเพียงตัวเดียวคือภาระงานที่รับผิดชอบ (X_4) โดยสามารถอธิบายความผันแปรของความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอคลอดได้ร้อยละ 16.79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้ทำพยากรณ์ ความร่วมมือของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้องคลอด (L.R.)

ตัวพยากรณ์	B	b	S.E. _b	t
X ₄	-.4098	-1.5261	.6662	-2.291*
R	= .4096	S.E. _{est}	= 19.7562	
R ²	= .1679	a	= 76.8074	
		Overall F	= 5.2471*	

* p < .05

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างลักษณะงานที่รับผิดชอบ กับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .4098 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติพบว่าตัวพยากรณ์คือภาระงานที่รับผิดชอบ สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ความร่วมมือของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วยได้ แสดงว่า ภาระงานที่รับผิดชอบ (X₄) มีความสำคัญในการอธิบายความผันแปรของความร่วมมือของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) เท่ากับ -.4098 ภาระงานที่รับผิดชอบจึงมีความสำคัญเป็นอันดับแรก และเพียงตัวเดียวที่ใช้ในการพยากรณ์ความร่วมมือของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย ของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในห้องคลอด (L.R.) ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์ความร่วมมือของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้องคลอด (L.R.) ได้ดังนี้

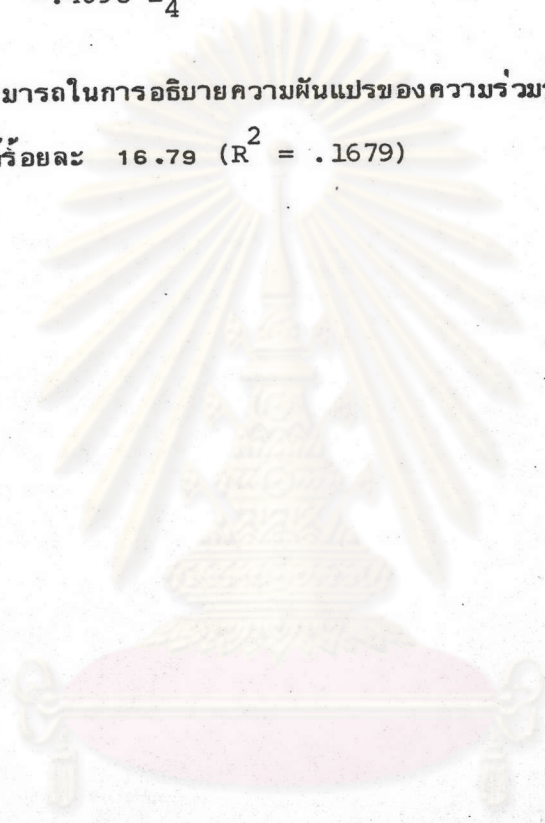
สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\tilde{y}_4 = 76.8074 - 1.5261 x_4$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\tilde{z}_4 = -.4098 z_4$$

มีความสามารถในการอธิบายความผันแปรของความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติ
งานในท้องคลอด ได้ร้อยละ 16.79 ($R^2 = .1679$)

ศูนย์วิทยพัรพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย